

Marinela ȚEPUȘ

FOCȘANI

STEV-ul, un festival matur

După 1990, multă lume asocia, exclusiv, existența teatrului de amatori de aceea a „Cântării României”. Așa se face că multe teatre populare, cam toate cele muncitorești și o parte dintre festivalurile dedicate teatrului de diletanți au dispărut. Au rămas, totuși, câteva festivaluri, cum este cel de la Lugoj, de la Vatra Dornei și, mai ales, a crescut numărul festivalurilor de teatru pentru elevi. În acest context, STEV – „Stagiunea Teatrală a Elevilor Vrânceni” de la Focșani a ajuns, iată, la cea de-a XXVIII-a ediție. La zece dintre ele am participat în calitate de membru al juriului. (Trebuie să spunem că, încă de la începuturi, organizatorii acestui eveniment au ținut să aibă jirii profesioniste. În felul acesta, spun domniile lor, elevii, instructorii și regizorii sunt mai motivați să realizeze producții de calitate.) În ceea ce mă privește, am putut urmări această manifestare, în evoluția sa, am avut bucuria să recunosc, pe scenele din București și din țară, foști STEV-iști deveniți artiști profesioniști, am cunoscut profesori pasionați de teatru și care nu prididesc să-și drămuiască timpul liber astfel încât să poată fi alături de elevi într-un demers deloc facil.

Această ediție a avut câteva particularități. De fapt, în fiecare an există și câteva lucruri inedite. Este firesc, sunt mereu alte generații de elevi, cu alte mentalități, cu alte înclinații. În 2010, au fost mai multe trupe participante și texte mai adecvate tinerilor interpreți. S-a dat atenție deosebită scenografiei și ilustrației muzicale. Se știe faptul că amatorii își construiesc singuri decorul și își fac singuri costumele. Ei bine, migala cu care s-au străduit să-și realizeze ambianța scenică a fost de-a dreptul înduioșătoare. Am mai remarcat faptul că regizorii și instructorii au dat importanță detaliilor, astfel, încât producțiile au fost mai omogene, cu un decupaj al textului, adesea, impecabil. Semn că Festivalul s-a maturizat.

Au participat nouă licee, care cu spectacole mai împlinite, care cu crochiuri, care cu încercări mai puțin izbutite. După puterea și talentul îndrumătorilor-profesori și al regizorilor, cei din urmă fiind, în general, actori ai Teatrului Municipal din Focșani. Dăruirea elevilor a fost totală, entuziasmul lor – molipsitor și emoționant. S-au dat premii, însă nu aş vrea să vorbesc despre trupele laureate, pentru că ar fi nedrept în asemenea împrejurări; este mai important devotamentul cu care elevii focșăneni păstrează vie flacăra unui eveniment gata-gata să dispară. Cauzele sunt multe: comoditatea unor cadre didactice care refuză să se implice în realizarea unor activități extrașcolare, sunt și profesori care nu înțeleg utilitatea unor astfel de manifestări și elevi tentați mai mult de discotecă decât de teatru... Mai nou, din cauza direcției teatrului profesionist focșănean, care consideră că trebuie să-și asume organizarea și tutela STEV-ului, uitând că acesta aparține de prea mult timp Casei de Cultură a Sindicatelor, gazdă generoasă care-și pune spațiile la dispoziția elevilor de câte ori este nevoie.

Chiar dacă nu fac o analiză a producțiilor prezentate, doresc să remarc extraordinara capacitate a actorului Adrian Damian de a-i stimula pe elevii cu care lucrează astfel încât să obțină rezultate nebănuite. Spectacolul *În largul mării*, de Slawomir Mrožek, al Colegiului Național „Unirea”, a constituit, pe bună dreptate, revelația Festivalului. Personajele au fost chibzuit construite. Elevii-actori au înțeles rostul fiecărei replici, al fiecărui gest, al fiecărei grimase.

Despre organizare se poate vorbi numai de bine. Au existat o mapă de prezentare, afișe și pliante (realizate tot de către elevi, cele mai multe fiind chiar reușite). Gazdele ne-au primit cu o ospitalitate discretă, așa cum s-a întâmplat și în ceilalți ani... Și mai trebuie spus un lucru: există și un Premiu special pentru cel mai bun public. De la an la an, elevii par să înțeleagă tot mai bine diferența dintre un stadion și o sală de spectacol, iar comportamentul lor este din ce în ce mai civilizată. Cinste lor și profesorilor care-i îndrumă!

